

JAARVERSLAG 2018

Het Jaarverslag 2018 heeft, conform de Statuten van onze Vereniging, betrekking op de periode van 01 januari 2018 t/m 31 december 2018. In dit Jaarverslag krijgt u een beeld van de activiteiten van de Vereniging, zoals ze in 2018 zijn ondernomen. Tevens krijgt u de samenstellingen van bestuur, leden en vrijwilligers per 31 december 2018 te zien.

Inhoudsopgave

pagina	onderwerp
1	Voorblad
2	Inhoudsopgave
3	Woordje van de voorzitter
4	Samenstelling:
5	- Bestuur
6	- Leden
6	- Vrijwilligers
7	Competitie Goalball 2018 -2019
7	- Teamsamenstelling Waalwijk 1, Waalwijk 2 en Waalwijk 3
8, 9	Woordje van onze trainer
10, 11, 12	Activiteiten & Evenementen van onze vereniging:
13, 14	- NK goalball 2018
15	- Goalball in de nieuwsbrief van de Oogvereniging
16, 17,18	- Goalball in het ledenblad van de Rabobank "Dichterbij"
19, 20	- Jubileumweekend (1)
21, 22	- Jubileumweekend (2)
21, 22	- Het B-EK te Chorsow (Polen)
23	Waalwijkers van het Jaar
24	Contactgegevens & Colofon

Woordje van de Voorzitter

Beste lezer,

Seizoen 2018-2019, het seizoen waarin wij ons tien jarig jubileum vieren!

Op vrijdag 22 augustus 2008 richtten Adriaan en Marcel (ikzelf dus) Goalball Vereniging Waalwijk op.

Uiteraard ging hier enige voorbereiding aan vooraf, maar sinds deze, voor ons bijzondere dag, was onze Goalball vereniging een feit. Over de inschrijvingsprocedure bij de Kamer van Koophandel in Tilburg gaat ook nog een leuke anekdote rond. Mocht u daar wat meer over willen weten, dan kunnen onze leden van het eerste uur u daar zeker iets over vertellen...

Graag wil ik van deze gelegenheid gebruik maken om even stil te staan bij het overlijden van Ad Vugts op 15 september jl.. Ad heeft jarenlang als vrijwilliger voor Goalball Vereniging Waalwijk klaar gestaan. Ik ben hem daar enorm dankbaar voor. Tijdens de uitvaart is er een collecte gehouden waarvan de opbrengst geheel ten goede is gekomen aan onze vereniging. Dank daarvoor! Hierbij wens ik de nabestaanden nogmaals veel sterkte toe.

Zoals eerder vermeld, vieren wij dit jaar ons tien jarig jubileum. Om het jubileumjaar goed van start te gaan hebben we afgelopen juni ons jubileumweekend gehouden. Wij zijn een sportieve vereniging, daar hoort dus ook een sportief weekend bij! We zijn met z'n allen naar Robinson Crusoe geweest. Dit is een eiland gelegen middenin de Loosdrechtse Plassen. Deze accommodatie is zó ingericht dat mensen met een visuele beperking kunnen genieten van allerlei watersport-activiteiten. Voor de crewleden van het eiland is niets te gek of te moeilijk. Werkelijk alles, binnen je eigen mogelijkheden, kan daar gerealiseerd worden. Ik vond het echt te gek en heb er, hopelijk net zoals de anderen, enorm van genoten!

Dan op sportief gebied:

Op 21 april 2018 heeft Goalball Vereniging Waalwijk het Nederlands Kampioenschap georganiseerd.

En we hebben het geflikt! Waalwijk 1 heeft met overtuigende cijfers de titel 'Nederlands Kampioen 2018' binnengehaald. Ondanks dat ik zelf als speler deel uitmaakte van team Waalwijk 1, ben ik hier uiteraard ook als voorzitter erg trots op.

Daarnaast heeft team Waalwijk 3, in de Eerste Klasse van de Nederlandse competitie, de eerste plaats behaald. Het derde team van Waalwijk dat in de één na hoogste klasse de titel mee naar huis neemt, écht klasse!

Tijdens de jaarlijkse feestavond "Waalwijk Ontmoet" (deze feestavond wordt speciaal georganiseerd door de Gemeente Waalwijk voor vrijwilligers en sporters uit de gemeente Waalwijk die een bijzondere prestatie hebben geleverd) viel Goalball Vereniging Waalwijk in de prijzen. Dit dankzij één van onze vrijwilligers die team Waalwijk 1 opgegeven had omdat het team dit jaar voor de tweede keer Nederlands Kampioen geworden is. We zijn door Burgemeester en Wethouders van de Gemeente Waalwijk uitgekozen tot 'Waalwijkers van het Jaar'.

Deze prijs werd dit jaar voor het eerst uitgereikt.

Dan het nieuwe competitieseizoen 2018-2019

We zijn net van start gegaan en de eerste prognoses worden al gemaakt. Maar er dienen nog 9 wedstrijden gespeeld te worden, voordat definitief vastgesteld kan worden welk team de nieuwe kampioen van Nederland is. Op dit moment staat Waalwijk 1 bovenaan in de hoofdklasse en maakt dus een goede kans. Waalwijk 2 volgt gestaag en in de tweede klasse speelt Waalwijk 3 met drie nieuwe spelers en coach die hun debuut maken in de landelijke competitie.

En dan rest mij nog de aankondiging van ons jubileumtoernooi aan u mede te delen dat op zaterdag 21 september 2019 zal plaatsvinden. Tijdens dit toernooi zijn alle familieleden, vrienden, collega's en/of kennissen van harte welkom om deel te nemen aan onze Familie & Vrienden poule. Naast deze legendarische, maar ook zeker 'fun' klasse, vindt er ook een Internationale Elite Klasse plaats. We streven ernaar om in de Elite Klasse vijf top landen-teams te laten deelnemen.

Ik wens u allen veel leesplezier in ons jaarverslag en hoop u eens te mogen ontmoeten tijdens één van onze trainingsmomenten en/of op ons toernooi.

Met sportieve groet,

Marcel van Beijnen

Voorzitter Goalball Vereniging Waalwijk

Samenstelling

Bestuur

In onderstaande tabel staan de gegevens van de drie bestuursleden over het jaar 2018.

Voorzitter:	Secretaris:	Penningmeester:
Dhr. M.J.J. van Beijnen (Marcel) Mede 16 5142 NT Waalwijk	Mw. K.E. Vugts-Mebius (Kim) Cortenbergstraat 86 5144 CC Waalwijk	De heer A.W.A.M. Vugts (Adriaan) Cortenbergstraat 86 5144 CC Waalwijk
M: 06-10707110 E: marcelvanbeijnen@gmail.com	M: 06-26568562 E: secretaris@goalballwaalwijk.nl	M: 06-53569991 E: avugts66@gmail.com

Leden

Aan het eind van 2018 heeft de Vereniging 15 leden, variërend in leeftijd van 14 tot 57 jaar. Ten opzichte van 2017 is het ledenaantal hetzelfde gebleven. Linda is overgestapt naar Goalballvereniging De Pont te Rotterdam, Mindy en Corné zijn gestopt met goalball. In april 2018 zijn er drie nieuwe leden bijgekomen, namelijk Jeroen en Timo. En Charlotte uit België is sinds oktober 2018 speelster in het team Waalwijk 3.

In onderstaande tabel ziet u het ledenbestand per 31 december 2018.

Vrouwelijke leden	Mannelijke leden
Kim Vugts (49)	Arnold de Vooght (57)
Charlotte Scheelen (28)	Adriaan Vugts (52)
Michelle Hereijgers (23)	William Vugts (50)
	Carlo Klijsen (45)
	Pascal Wirken (45)
	Sebastiaan Hermans (40)
	Marcel van Beijnen (33)
	Jeroen Meijer (27)
	Wesley Dankers (26)
	Joost van de Kreeke (24)
	Frank van de Kreeke (20)
	Timo Kuijpers (14)

Vrijwilligers

Veel dank zijn we verschuldigd aan onze vrijwilligers. Ook dit jaar hebben ze ons met raad & daad terzijde gestaan om onze activiteiten ten uitvoer te brengen.

Buiten het vaste kader, van inmiddels zes vrijwilligers, kunnen we incidenteel beroep doen op een aantal vrijwilligers uit de familie- & vriendenkring. Met name hun inzet tijdens evenementen en toernooien is onmisbaar.

In onderstaande tabel ziet u het vaste vrijwilligersbestand per 31 december 2018

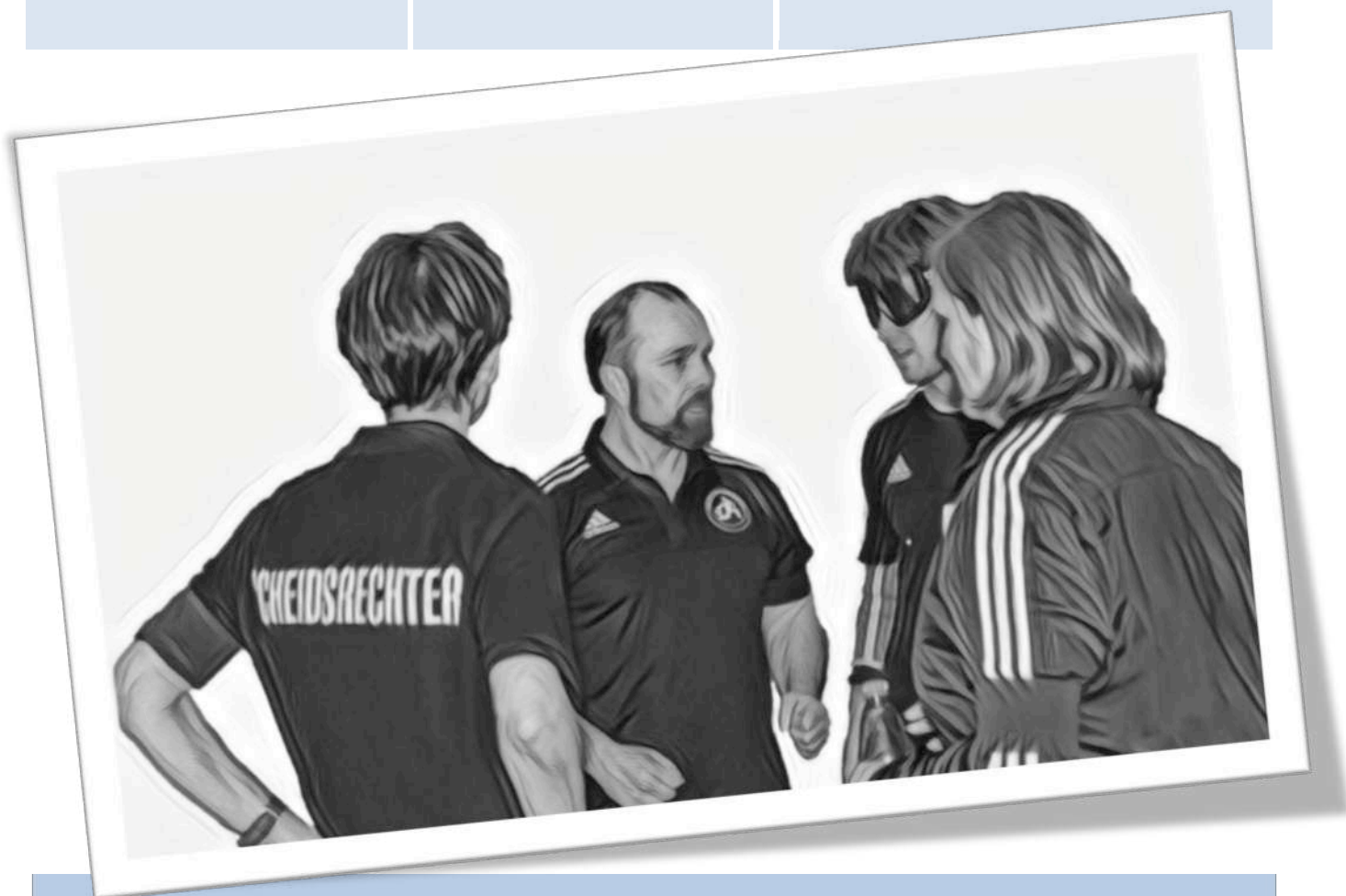
Vrijwilligers:	Functie binnen de Vereniging:
William Vugts	Gediplomeerd trainer / coach van team Waalwijk 1 / Scheidsrechter
Carola Sprangers	Assistent trainer / coach van team Waalwijk 2 / Scheidsrechter
Joep Klijsen	Chauffeur / helpende hand
Viola Zegers	Coach van team Waalwijk 3 / Scheidsrechter
Maartje Vugts	Helpende hand
Wendy Kuijpers	Helpende hand

Competitie Goalball 2018-2019

Teamsamenstelling

Waalwijk 1:	Waalwijk 2:	Waalwijk 3:
Coach William Vugts	Coach Carola Sprangers	Coach Viola Zegers
Marcel van Beijnen	Adriaan Vugts	Michelle Hereijgers
Joost van de Kreeke	Pascal Wirken	Wesley Dankers
Frank van de Kreeke	Arnold de Vooght	Charlotte Scheelen
Jeroen Meijer	Sebastiaan Hermans	Timo Kuijpers
		Kim Vugts

ART WORK VOORZITTER GWV MET COACHES WAALWIJK 1, 2 & 3

Van onze trainer

Beste lezer,

Al 10 jaar lang, of wellicht pas 10 jaar, is het een traditie om een terugblik op het voorbije seizoen te werpen. Dat gaat mij persoonlijk beter af dan een goalball bal werpen ;-) gelukkig hebben we daar onze sporters voor. Dit jaar komt in de boeken als een bewogen initiatiefrijk en succesvol seizoen. We hadden een competitieopzet die meer recht deed aan competitief goalball. Ons bestuur heeft daar een grote rol in gespeeld omdat ze ook het bestuur vormden van de TC (Technische commissie van goalball Nederland). Op velerlei gebied zijn er initiatieven ontplooid en hebben we gewerkt met een druk programma. Ik verbaas me nog steeds dat we de lat ieder jaar hoger leggen en dat we continu vooruitstrevend zijn. Als trainer wens je zo'n situatie maar het is geen vanzelfsprekendheid. Hiervoor heb je een goed functionerend bestuur nodig, een gezonde vereniging, een optimaal sportklimaat, een gedegen structuur en leden. Ik ben nog steeds trots dat ik al 10 jaar trainer/coach mag zijn van deze bijzondere club, een mooiere vrijwilligersfunctie kun je niet hebben.

Ook dit jaar had ik een dubbele pet op. Enerzijds als trainer/coach van onze club, Goalball Vereniging Waalwijk, en anderzijds als bondscoach van zowel de dames- als herenselectie. Voorwaar geen makkelijke taak aangezien ik 4 clubteams in de competitie begeleidde. De selectie vergde ook een flinke inspanning, met name omdat de damesselectie zich in korte tijd diende klaar te stomen voor het Europese Kampioenschap in Polen. Ook de herenselectie maakte een doorstart na het Europese avontuur in Moldavië. Gezamenlijk met het bestuur van Goalball vereniging Waalwijk werd er gezocht naar mogelijkheden om dit optimaal te combineren. Selectietrainingen werden op zondagen gepland en clubtrainingen op woensdagen. In eerste aanleg werd onze trainingsavond op woensdag ook opengesteld voor selectiespelers maar al snel bleek dat er in grote getalen gebruik werd gemaakt van deze optie waardoor het lastiger werd om goed te differentiëren, de groep en het niveauverschil werden te groot. We hebben toen besloten om extra vrijdagavondtrainingen in te lassen voor de selectiespelers. De selectiedames hebben gestreden voor wat ze waard zijn en zijn 5^e geworden op het EK. Door omstandigheden kon ik er op het moment suprême niet bij zijn, maar gelukkig waren assistenten Carola en Viola er om dit te ondervangen. De kwartfinale werd nipt verloren door een golden goal, wat waren ze dicht bij het erepodium. De herenselectie heeft de handschoen opgepakt om zich te bewijzen, een nieuwe talentvolle lichting is het gevolg, over intrinsieke motivatie hoef ik me als coach geen zorgen te maken. Nu zaaien en later oogsten, dat gaat gebeuren...let op mijn woorden.

Terug naar onze clubteams;

Waalwijk streed met Waalwijk 1 en Waalwijk 2 op het hoogste niveau, Waalwijk 3 speelde in de eerste klasse en Waalwijk 4 in de tweede klasse. Zoals gezegd stond mijn agenda boordevol zeker op competitiedagen waar teams meestal 3 wedstrijden spelen op een dag. Gelukkig werd er met het speelschema zodanig rekening gehouden dat ik toch vrijwel alle wedstrijden kon coachen.

Waalwijk 1 begon het seizoen met een blessure op de eerste speeldag bij een ervaren belangrijke speler. Helaas bleek deze blessure zodanig dat het team de rest van het seizoen zonder deze speler moest strijden. Dit was een enorme aderlating. Toch hebben ze lang vooruitzicht weten te houden op een medaille-plaats, ze zijn verdienstelijk geëindigd op de vierde plaats. Ongelooflijk knap gezien de personele bezetting.

In Waalwijk 2 stonden onze jeugdige Rookies, talentvol en hongerig aan de start. Ze werden ondersteund door 2 ervaren spelers en onze dames. Wat een beleving en strijd, prachtig om te aanschouwen. Er werd regelmatig van stuivertje gewisseld qua ranking, met name met Waalwijk 1 en Haag88. Tot op het laatst kon er van alles gebeuren. De 2^e plaats t/m de 4^e plaats lagen in het vooruitzicht. Een knappe prestatie dat ze de bronzen plak hebben binnengehaald. Dit op 3 punten afstand van Haag 88 die 2^e is geworden en 1 punt voorsprong op Waalwijk 1.

Hercules werd dit jaar voor het eerst overtuigend competitiekampioen. Ik zie veel progressie bij onze jeugdige spelers, dat belooft wat voor het komende seizoen (soms vergeten we dat ze pas relatief kort goalball spelen en nu al zo verdienstelijk).

Waalwijk 3 streed in de tweede klasse. Mede omdat spelers op 2 niveaus mochten deelnemen konden we dit jaar 4 clubteams laten deelnemen aan de landelijke competitie. Deze opzet bood ons de kans om jeugdig talent veel goalball uren te laten maken. Ze werden afwisselend ondersteund door een ervaren speler. Dit bleek een goede combi, ze werden met grote afstand kampioen in hun divisie. Met 8 punten voorsprong op nummer twee (Hercules) en 11 punten op nummer drie (jeugd Hercules) bleek dat ons jeugdig elan, ondersteund door ervaring, te sterk was voor de andere teams. Weer een titel en een beker voor onze volle prijzenkast. Nogmaals gefeliciteerd mannen.

Waalwijk 4 streed in de 2^e klasse, en dat deden ze met volle overgave. De stand op de ranglijst (6^e plaats) doet mijn inzien geen recht aan hun inzet. Doordat spelers op 2 niveaus actief konden zijn, en andere teams in deze divisie volwaardige hoofdklasse spelers onder hun leden hadden, bleek dat we te weinig scorend vermogen hadden. Toch konden we het ieder team moeilijk maken. Ook de bovenste drie hadden het vaak lang lastig tegen ons team. Dat zegt mijn inzien heel veel, ook dat is een verdienste.

En of dat alles nog niet genoeg is, onze vereniging was dit jaar ook nog eens organisator van het Nederlands Kampioenschap goalball. In een fantastische ambiance bij sporthal 'DE SLAGEN' te Waalwijk werd er gestreden om de felbegeerde titel 'Nederlands Kampioen'. Twee van onze clubteams, Waalwijk 1 en Waalwijk 2 konden, op basis van de ranking in de competitie, deelnemen aan dit grootse evenement. Vooraf waren de verwachtingen van onze tegenstanders hoog, er werd al enigszins gezinspeeld op een titel voor het sterke team van Hercules, maar niet door ons. Wij waren tot op het bot gemotiveerd om de titel Nederlands Kampioen in Waalwijk te houden. Beide teams hebben gestreden, ook tegen elkaar. En dat bleek een cruciale wedstrijd te worden. Waalwijk 1 won van Waalwijk 2 maar het was bloedstollend spannend. Waalwijk 1 won alle wedstrijden in de poulefase, Waalwijk 2 verloor zoals gezegd nipt van Waalwijk 1, alle overige wedstrijden werden ook overtuigend gewonnen. Daardoor stond Waalwijk 1 in de finale tegen Hercules uit Utrecht (landskampioen van de competitie). Waalwijk 2 streed om de bronzen plak, deze wonnen ze overtuigend. De finale werd onder grote publieke belangstelling gespeeld. Een indrukwekkend moment was de minuut stilte die in acht werd genomen voor het overlijden van een familielid van team Haag88. De finale startte daarna en we maakten een droomstart, de allereerste bal was al doeltreffend. De focus die we daarna op de mat legden was onvoorstelbaar hoog en al snel namen we afstand. We hielden deze focus vast en dat resulteerde in een voortijdig einde van de wedstrijd. Bij goalball stopt de wedstrijd als een van de partijen een voorsprong heeft van 10 doelpunten. Onvoorstelbaar, maar we presteerden het om dit op deze wijze te klaren. Waalwijk 1 met afstand Nederlands kampioen en Waalwijk 2 brons. En dat op ons 10 jarig jubileum in onze stad in aanwezigheid van genodigden, sponsors, onze burgemeester, families, vrienden en toeschouwers. Wat een feest.

Ons jubileumjaar konden we natuurlijk niet ongezien laten passeren, ik kan je alvast verklappen dat ik ontzettend genoten heb van ons verenigingsuitje, al kan je het eigenlijk geen uitje noemen. Ik nodig je dan ook uit om het jaarverslag verder te lezen en belooft je dat ook dat prachtige momenten oplevert.

Met sportieve groet,

William Vugts
trainer/coach GVW

Waalwijk 1:

Coach: William Vugts
Marcel van Beijnen
Frank van de Kreeke
Joost van de Kreeke
Kevin Bernadina
Jeroen Meijer

NEDERLANDS KAMPIOEN

2018

NK 2018 WAALWIJK 1 NEDERLANDS KAMPIOEN

Activiteiten & evenementen van de Vereniging

NK goalball 2018

Uit het Brabants Dagblad d.d. 23 april 2018

Muisstille supporters bij NK goalball, en dat hoort zo

WAALWIJK - In sporthal De Slagen werd zaterdag het NK Goalball gehouden. Ook de niet-visueel beperkte Corné Speksnijder was van de partij. "De eerste training was een drama."

De enkele tientallen toeschouwers in sporthal De Slagen in Waalwijk schreeuwen als de spelers van Hercules2 en De Pont deze zaterdagmiddag individueel worden voorgesteld voordat de wedstrijd om de vijfde en zesde plaats bij het Nederlands Kampioenschap Goalball aanvangt.

Muisstil

Daarna kijken ze muisstil toe, anders kunnen de spelers, die een afgeplakte skibril dragen, de Belletjes in de bal niet goed horen. Essentieel om zo te bepalen waar na een worp het speeltuig zal terechtkomen. Alleen zo kunnen de drie goalballers, die een doel verdedigen dat de breedte van het speelveld heeft, voorkomen dat de tegenstander een feestje viert.

Veteranen

Het NK Goalball is het sluitstuk van de competitie. De zes beste teams maken uit wie zich nationaal kampioen mag noemen. Goalball werd in 1946 bedacht door de Oostenrijker Hanz Lorenzen en de Duitser Sepp Reindle ter rehabilitatie van veteranen uit de Tweede Wereldoorlog met een visuele handicap. Vanwege die afgeplakte skibril kunnen ook niet-visueel beperkten deze sport beoefenen. Aan het NK doet slechts één ziende speler mee, Corné Speksnijder (31) uit Utrecht. "Via vrienden die blind zijn heb ik goalball leren kennen. Ik vind het een mooie sport, want in het veld is iedereen gelijk: je bent allemaal blind." Maar het was wel degelijk wennen. "De eerste training was een drama. Ik lag in het doel, naast het veld. Ik bevroor ook, durfde niet te duiken. Bang dat ik bijvoorbeeld die bal op mijn neus zou krijgen." Dat inerte stadium is Speksnijder al lang gepasseerd: anders was hij nooit tot het eerste van Hercules doorgedrongen. Hij mag overigens niet meedoen aan het nationale team. "Mijn grote voordeel is natuurlijk dat ik via filmpjes op YouTube zie hoe Goalball in elkaar steekt. En dat ik zie hoe goed andere teams spelen. Extra informatie die blinden niet hebben."

Niet voor watjes

Marcel van Beijnen (32) uit Waalwijk richtte samen met Adriaan Vugts Goalball Vereniging Waalwijk, gastheer van het NK, op. "Het is mijn uitlaatklep. Je kunt lekker tekeer gaan, heerlijk." Het is geen sport voor watjes. "Een tijdje terug liep ik bij een internationaal toernooi een enkelblessure op. Kan gebeuren als je een bal met een vaartje van dik vijftig per uur tegen je aankrijgt."

Toch is dat volgens Van Beijnen niet de oorzaak dat het Goalball in Nederland maar mondjesmaat groeit. "Je moet er behoorlijk wat voor overhebben, zoals elke keer weer die sporthal opzoeken. En je speelt wedstrijden in heel het land. Voor een blinde of slechtziende kan dat reizen een te grote hobbel zijn. De meeste goalballers zijn zelfredzaam, leggen zich die beperking niet op." Het kostte Goalball Vereniging Waalwijk, dat tien jaar bestaat, de nodige tijd en moeite om de finale op poten te zetten. Maar het leverde wel wat op. Het eerste team, met Van Beijnen in de gelederen, rolt in de finale Hercules1 op: 12-2. Om het feest compleet te maken pakt Waalwijk2 de derde plaats.

FOTO: BEKER NEDERLANDS KAMPIOENSCHAP , 1^E PRIJS

Goalball is een Paralympische Teamsport die meer bekendheid verdient

Bron: nieuwsbrief nr.3 Oogvereniging april 2018

Meer bekendheid, dat zouden de spelers, de vrijwilligers en het bestuur van Goalbalvereniging Waalwijk best willen. Voor hen is goalbal hun lust en, in belangrijke mate, hun leven. De vereniging werd in 2008 opgericht door Marcel van Beijnen en Adriaan Vugts en in augustus van dit jaar bestaat zij precies 10 jaar. Organisatorisch en bestuurlijk zijn Marcel (voorzitter), Adriaan (penningmeester+ en zijn vrouw Kim (secretaris) de drijvende krachten. Zonder anderen te kort te willen doen, mag hier de toegewijde coach / trainer, William Vugts, niet ongenoemd blijven. Zij en anderen zorgen dat er elke woensdagavond ("gezellig maar fanatiek") getraind kan worden, dat er teams aan de landelijke competitie mee kunnen doen en dat, zoals dit jaar op zaterdag 21 april, de Nederlandse kampioenschappen goalbal in sporthal De Slagen (De Gaard 2, 5146 AW Waalwijk) gehouden kunnen worden. Overigens zijn de bestuursleden (die vaak ook landelijk het goalbal mee bestieren) even goed gewoon als speler actief.

Als je goalbal speelt of wilt gaan spelen, moet je je goed kunnen concentreren, je moet steeds luisteren waar de bal (met belletjes) naar toe wordt gegooid. Zeker in een wedstrijdsituatie speelt dit een belangrijke rol. Wat is de tegenstander van plan? Wie gooit en waarheen? Hoe stellen we ons op en hoe zijn de taken in het team (van 3 spelers) verdeeld? Hoe blijven we goed communiceren onder hoogspanning?

Ook moet je een goed uithoudingsvermogen hebben of dat krijgen, want goalbal is een pittige, intensieve sport waarbij je veel in beweging bent. Fysiek bezig zijn en 'lekker zweten', zegt Corné van Ierland uit Tilburg. Volgens Corné is goalbal 'geen sport voor watjes'. De in dit spel gebruikte bal weegt ruim 1 kilo en wordt zo hard mogelijk gegooid in de richting van het doel van de tegenstander. Zo kan het gebeuren dat je een bal in het gezicht krijgt. Om blessures te voorkomen, bijv. door vallen of onvoorziene botsingen, dragen de spelers o.a. elleboog- en borstbeschermers.

Goalbal is een teamsport en het mooie is dat slechtzienden, blinden maar ook goedzienden samen in een team kunnen spelen. De spelers dragen allemaal een afgeplakte skibril die, voor zo ver nodig zien onmogelijk maakt. In de landelijke competitie – Waalwijk neemt met 4 teams hieraan deel – wordt ook gemengd gespeeld, mannen en vrouwen in een en hetzelfde team is niet ongebruikelijk. Tijdens internationale toernooien, zoals bijv. de Paralympische Spelen gebeurt dat overigens niet; daar zijn mannen- en vrouwenteams.

Goalbal kun je, afhankelijk van je kwaliteiten en ambitie, op verschillende niveaus spelen. De hoofdklasse is, zoals de naam doet vermoeden, het hoogste niveau. Waalwijk is hierin vertegenwoordigd met 2 teams. Verder is er nog een eerste en een tweede klas. Internationale toernooien, zoals de Europese kampioenschappen, zijn er ook. Je kunt je voorstellen dat er voor de fanatieke, ambitieuze goalballer niets mooiers is dan deel uitmaken van het nationale team dat zich meet met buitenlandse tegenstanders. De ultieme droom is deelname aan de Paralympische Spelen. Jammer genoeg gooien 'we' internationaal geen hoge ogen op dit moment, maar als het aan Goalbal Waalwijk ligt, gaat dat anders worden in de toekomst.

Iemand die in zijn lange goalbalcarrière van bijna 40 jaar met de Nederlandse selectie internationaal successen oogstte is Arnold de Vooght uit Etten-Leur. Met het nationale team behaalde Arnold brons op de Paralympische Spelen van 1980 in Nederland, zilver op de wereldkampioenschappen van 1982 in Indianapolis (VS) en daarna nog een keer een bronzen plak op de Europese kampioenschappen in Denemarken. Verscheidene keren behaalde hij met het team waarvan hij deel uitmaakte het Nederlands kampioenschap. Hij speelt nu al weer lang bij Goalbalvereniging Waalwijk, zowel in een team dat uitkomt in de hoofdklasse als in een team uit de eerste klasse en, het kan niet op, ook in de Vlaamse competitie speelt hij.

De organisatie (Marcel, Adriaan en Kim) in Waalwijk doet er alles aan om ervoor te zorgen dat spelers en vrijwilligers het naar hun zin hebben bij de vereniging. Dat ze daar prima in slagen blijkt uit de complimenten van de spelers voor een gezellige sfeer die samen gaat met een goed sportklimaat. Ook uit het feit dat de spelers er in veel gevallen een flinke reis voor over hebben om op woensdagavonden te trainen blijkt dat ze de zaken goed op orde hebben daar in Waalwijk.

Voor we hier nog kort aandacht besteden aan de speltechnische kanten van goalbal, nog wat aanvullende informatie over de Waalwijkse vereniging.

Als je eens kennis wilt maken met deze teamsport dan kun je contact opnemen door een email te sturen aan: secretaris@goalballwaalwijk.nl. Je kunt dan een afspraak maken om een aantal keer mee te trainen zodat je kunt ervaren wat Goalball is en of het wellicht iets voor jou is.

Meer informatie is te vinden op www.goalballwaalwijk.nl. Er is ook een Facebook pagina: goalball vereniging Waalwijk met actuele informatie.

Zo wordt goalbal gespeeld:

Goalball is een zaalsport die wordt gespeeld door twee teams van elk drie spelers met een afgeplakte bril op. Aan beide zijden van het speelveld staat een doel dat verdedigd moet worden. Er wordt gespeeld met een bal met belletjes die in het doel van de tegenstander moet verdwijnen.

Je gooit de bal, die ruim een kilo weegt, met een aanloop vanaf de goal met een onderhandse worp (lijkt op bowlen) naar de overkant naar het doel van de tegenpartij. De 3 tegenspelers doen er natuurlijk alles aan om de bal die met een flinke snelheid op hen afkomt uit hun doel te houden. Daarbij gebruiken ze armen, benen, hoofd, voeten en alles van het lichaam wat daar tussen zit. Om de impact van die zware bal op zekere delen van het lichaam wat te verzachten dragen de spelers verschillende beschermers.

Als je 's wilt zien en/ of horen hoe het er toegaat tijdens een partijtje goalbal dan kun je op YouTube flink wat filmpjes vinden. Of nog beter, je gaat gewoon een keer kijken bij de enige goalbalclub in heel Zuid-Nederland, Goalbalvereniging Waalwijk.

Bron: Ledenblad “Dichterbij” juni 2018 van Rabobank De Langstraat

Goalball Vereniging Waalwijk

Dat het verenigingsleven blij is met het initiatief, spreekt voor zich. Vooral voor kleine clubs is deelname waardevol. “Ieder bedrag is ontzettend welkom”, vertellen Adriaan en Kim Vugts, penningmeester en secretaris van Goalball Vereniging Waalwijk. De vereniging is klein, als gevolg van een specifieke doelgroep: mensen met een visuele beperking. Alhoewel ook mensen zonder visuele beperking welkom zijn; alle spelers dragen een afgeplakte skibril. Adriaan - visueel beperkt sinds zijn 18e en sinds tien jaar geheel blind - licht toe: “Goalball is de enige teamsport die blinden en slechtzienden volledig zelfstandig kunnen uitoefenen. Er is bijvoorbeeld blindenvoetbal, maar daarbij worden de spelers nadrukkelijk gestuurd door zienden langs de lijn. Bij Goalball is dat niet zo; we oriënteren ons op het gehoor. Toeschouwers moeten dus juist muisstil zijn!” Goalball is een zaalsport. Twee teams van drie spelers gooien een bal met een onderhandse worp naar het doel van de tegenstander. De bal bevat rinkelende belletjes, zodat je hoort waar bij zich bevindt. De zware bal vliegt razendsnel door de zaal en kan behoorlijk hard aankomen. Kim lacht: “Het is een pittige en fysieke teamsport, niet voor watjes!” Op 21 april was de vereniging organisator en gastheer van het NK Goalball. Bijzonder: het team behaalde zelf de titel, net als in 2015.

Stemmen werven

De vereniging telt 15 leden, woonachtig in heel Brabant. Kim: “Onze leden hebben er veel voor over om in Waalwijk te komen trainen. Omdat hun reiskosten hoog zijn, willen we de contributie zo laag mogelijk houden. De exploitatie is lastig rond te krijgen. Daarom is de Rabobank Clubkas Campagne zo waardevol. Omdat ons ledenaantal beperkt is en onze naamsbekendheid minimaal is, is het best lastig om stemmen te werven. Toch is het ons vorig jaar goed gelukt: we ontvingen een cheque te waarde van €349,-. Uiteraard doen we ook dit jaar weer mee!”

Onze leden stemden op ‘hun’ clubs

De Rabo Clubkas Campagne werd dit jaar voor de vierde keer georganiseerd. Rabobank De Langstraat stelde €150.000 beschikbaar aan de deelnemende verenigingen. Onze leden bepaalden hoe het bedrag werd verdeeld. Iedere stem telde iedere stem was geld waard! Tussen 22 en 26 oktober werden alle cheques uitgereikt.

SECRETARIS KIM NEEMT DE CHEQUE IN ONTVANGST

Jubileumweekend

Door: Frank van de Kreeke, lid

Onze goalball vereniging is in 2008 opgericht en daarom vieren we dit jaar ons 10-jarig jubileum. Het bestuur van de vereniging organiseert elk jaar een verenigingsdag, maar dit jaar werd er nog groter uitpakkt. Net zoals bij het 5-jarig jubileum werd er ook dit jaar een heel weekend georganiseerd, een verrassingsweekend welteverstaan.

De leden kregen alleen te horen dat er om 18:00 uur op vrijdag 15 juni jl. verzameld moest worden bij Kim & Adriaan in Waalwijk. Wat er vervolgens op de planning stond was een groot vraagteken. Nadat iedereen was gearriveerd in Waalwijk werden we verdeeld over verschillende auto's met chauffeur die ons naar de plaats van bestemming zouden brengen. Dit bleek uiteindelijk Loosdrecht te zijn, maar daar eindigde de reis niet. We kwamen aan in een haventje en toen werd al snel duidelijk dat we op weg waren naar een eilandje midden in de Loosdrechtse plassen. Na een hoop gesjouw om alle spullen (en mensen) aan boord te krijgen konden we vertrekken. Na een kwartiertje varen konden we aanleggen bij het eiland Robinson Crusoe. Op dit eiland verzorgt de organisatie Sailwise watersport-activiteiten voor mensen met een beperking. Er waren 3 werknemers van Sailwise en nog 9 vrijwilligers die ons het hele weekend konden helpen. Daarnaast waren er ook nog enkele vrijwilligers vanuit Waalwijk meegegaan.

Ondanks dat het vrijdagavond zo goed als windstil was, werd er toch besloten een zeiltochtje te maken rondom het eiland. We werden verdeeld over de verschillende soorten zeilboten en werden vergezeld door een ervaren zeiler. Toen we terugkeerden aan wal, was het kampvuur al aangestoken en stonden de drankjes al klaar. Het werd een gezellige avond, alleen de volgende ochtend moest er weer vroeg op worden gestaan. We zaten om 8:00 uur aan het ontbijt om een uur later weer op het water te liggen. In het haventje lagen wel 10 verschillende boten, hieruit mochten we kiezen. De meesten kozen weer een zeilboot om tot het middaguur op het water te genieten van de zon. Na de gezamenlijke lunch was het tijd voor een teambuildingsactiviteit. Hiervoor werden we verdeeld over groepen van 4/5 personen en stonden er drie uitdagingen op het programma. De eerste opdracht heette het oversteekspel: Naar de overkant van een grasveld met een aantal attributen (waaronder een kano), zonder dat ook maar iemand van de groep de grond aanraakt. Ondanks dat dit niet bij elke groep even goed ging, ontbrak het nergens aan fanatisme. Wanneer deze opdracht was afgerond door een groepje, was het noodzaak zo snel mogelijk in een zeilboot te stappen om vervolgens om twee verschillende eilanden een rondje te varen en meteen weer terug te keren naar Robinson Crusoe. Als dit onderdeel ook was afgerond, zou het alles beslissende laatste spel beginnen. Dit spel bestond uit een puzzel die door het compleet geblinddoekte groepje moest worden opgelost. Dit was vooral erg komisch om te zien voor de niet-geblinddoekte begeleiding.

Na de geslaagde teambuildingsactiviteit gingen weer de meesten het water op. Er werd gewindsurft, gekanood en nog meer gezeild. De landrotten onder ons bleven aan wal om bordspelletjes te spelen.

Nadat we rond 18:00 uur weer gezamenlijk hadden gegeten, was er tijd voor de wat snellere watersport. Het was onder andere mogelijk om te waterskiën, om te wake boarden en om te knee boarden. Dit gebeurde ook met wisselend succes. Gelukkig konden we allemaal opdrogen bij het kampvuur. Het werd net zoals de avond ervoor weer erg gezellig en voor sommigen duurde de avond voort tot in de late uurtjes. De volgende ochtend werd er weer vroeg opgestaan om nog een laatste keer met de zeilboot het water op te gaan. Na de lunch was het namelijk alweer tijd om alles op te ruimen en schoon te maken. Rond 15:00 uur vertrokken we weer naar het vasteland. Hier namen we afscheid van elkaar en verdeelden we ons weer over de auto's om naar huis te gaan. Het was een geslaagd jubileum-weekend, op naar het volgende jubileum! Alle vrijwilligers, heel erg bedankt!

10 JARIG JUBILEUM GOALBALL VERENIGING WAALWIJK ROBINSON CRUSOE

Jubileumweekend (2)

Door: Jolanda Vugts, vrijwilligster

Vraag: of ik mee wil op het jubileumuitje, natuurlijk! Wat gaan we dan eigenlijk doen? Wordt heel leuk, maar duurt wel een heel weekend, of ik even vrij wilde regelen... Ik werk namelijk soms ook weekenden, gelukkig was dat geen probleem.

Pas kort tevoren kreeg ik te horen wat de bedoeling was en een week van tevoren was ik toch in Waalwijk. Of ik even alvast met Kim bier wilde kopen, het graag gewenste merk was in de aanbieding die week. Natuurlijk hebben we dat samen gedaan. Kim heeft op haar bakfiets nog veel meer inkopen gedaan in de week voor het weekend en samen zijn we nog bijna de hele middag op pad geweest voor chips, de verse spullen als broodjes, kaas, vlees en groenten voor overheerlijke nasi. Je moet toch goed nadenken wat je allemaal nodig hebt voor zoveel mensen als je op een eiland zit.

En de eerste was Corné die bij Adriaan arriveerde met de taxibus, hij was ook erg benieuwd wat we gingen doen. Hoe en wie het precies vertelde weet ik niet meer. Maar iedereen was wel erg benieuwd hoe het zou gaan, behalve Carlo, die was er al vaker geweest. Hij had er wel enorm veel zin in.

Tja, als ziende vrijwilliger moet je natuurlijk wel met een grote auto komen waar wat in past. Dus auto volgeladen met spullen en alle stoelen bezet. En op naar Robinson Crusoe eiland in de Loosdrechtse Plassen. Daar aangekomen bleek de steiger waar de pont ons zou komen ophalen toch nog een stukje lopen te zijn. Maar iedereen heeft goed meegeholpen de spullen op de steiger te krijgen.

Bij een zonnetje op de steiger aan de Loosdrechtse Plassen voelde meteen aan als vakantie, heerlijk! De pont die ons kwam halen bleken twee speciale boten en een grotere boot/pont. Die twee speciale boten waren de grijze Eduard en de groene Bertus, hierbij kan de achterkant openklappen zodat er ook een rolstoel op kan. Deze boten hebben zowel een elektrisch motortje als twee zeilen, kan dus beide. Bij aankomst op de accommodatie stond al lekker koffie, thee of fris klaar, samen met een aantal vrijwilligers van Sailwise. Na een kleine introductie en regels van het eiland heeft iedereen een slaapplek toegewezen gekregen. Uitpakken straks maar, eerst even een stukje zeilen. Helaas stond er niet zoveel wind. Maar toch, ik vond het heerlijk op het water na een dagje autorijden en boodschappen laden en lossen. Bij terugkomst gingen sommigen na een drankje en een worstenbroodje al vrij snel naar bed, anderen gingen nog gezellig bij het grote kampvuur zitten kletsen. Dit kampvuur werd door stookster Carola goed bediend.

De volgende ochtend was ik dacht ik op tijd uit de veren, Maartje en ik zorgden ook voor de catering, dus wou ik op tijd de ontbijttafel klaarmaken. Helaas te laat, er zaten er al een aantal te ontbijten, nou ja zeg! Ach ja, gaf ook wel aan hoeveel zin ze hadden om weer aan activiteiten die het eiland te bieden had deel te nemen.

Na het ontbijt heeft Bart, de vaste kracht van Sailwise van het eiland uitgelegd wat we allemaal konden gaan doen. Je mocht het zelf aangeven of je met een Randmeer ging zeilen of op de Trimaran of nog een andere. Bij elke boot ging uiteraard een vrijwilliger mee met zeilervaring. Mijn zaterdagochtend was op een Randmeer samen met William en Pascal met vrijwilliger Rob. Rob liet ons om de beurt aan het dekzeil overstag gaan en om de beurt aan het roer, ja zelfs Pascal, en nee, we gingen nog steeds goed. Adriaan heeft niet gezeild, maar zijn spieren aan de gang gezet in de roeiboot.

Na een gezellige gezamenlijke lunch, goed verzorgd door Maartje en Carola met broodjes met knakworst, tijd voor wat rivaliteit. De groep werd door de coaches opgesplitst. Er werden drie spelelementen gedaan. Eerste spel was in een kano met een aantal attributen van de start naar de finish gaan zonder het gras te raken. Daarna meteen een boot kiezen om een achtje te varen om een ander eiland en ons eiland. Bij terugkomst een theedoek omdoen om te blinderen en dan een bussel touw, wat in de knoop zat, te ontwarren en dan nog een groot vierkant ervan maken. Vooral bij het eerste en derde

spel is overleg erg belangrijk. Ik vond het erg leuk om te doen. Er bleek voldoende tijd over voor degene die nog het water op wilden.

Adriaan en Marcel wilden graag weer eens windsurfen. Geweldig dat je dit niet gauw verleerd blijktbaar, onder begeleiding van de motorbootjes hebben ze het geflikt, super! Een aantal zijn op het eiland gebleven en hebben Triviant gespeeld. Maartje en ik hebben de nasi bereid. Velen hebben een tweede bordje opgeschept, zodat bijna alles op was. Nog een lekker chocoladetoetje na en we konden weer door naar de volgende activiteit.

Jawel, het weekend zat goed vol, wie wil proberen te waterskiën: Adriaan, William en ik, Marcel en wie nog meer? Helaas de Vugts'jes hebben geen waterski-talent, Marcel deed het stukken beter. Michelle solo, Kim en Maartje als duo gingen op een surfplank met een vastgeschroefd tribunestoeltje i.p.v. de waterski's, kun je toch hard achter de motorboot aan. Vrijwilliger Ruud had een kleine drone bij zich. Hij maakte opnames van de wateractiviteiten, helaas ging het even mis en kwam deze in de boom te hangen. Er kwam een lange fladderen stok aan te pas om de drone te bevrijden uit een overhangende tak. Astrid en ik hebben die vakkundig opgevangen in een dekbed, volgens mij heeft de drone het overleefd. Omdat het in een wetsuit toch best koud was buiten ben ik snel gaan douchen, maar daardoor heb ik wel de wakeboarders gemist. Die avond werd bij het kampvuur door de meesten gezamenlijk afgesloten, onder het genot van een hapje en drankje. Nou ja, meer dan één drankje. Ikzelf heb gezellig gekletst met Astrid, een van de vrijwilligers.

Zondagochtend heb ik samen met goede hulp van Carlo de ontbijttafel klaargezet. Daarna gezeild met Adriaan en Marcel onder begeleiding van Pierre. Het water was best wild, af en toe witte schuimkopjes op de golfjes. Er stond zeker een windkracht 4 daardoor konden we lekker snel. Maar het was wel lastiger aan het roer dus we lieten dat Pierre lekker doen. Omdat Adriaan en Marcel nog wilden surfen gingen we op tijd terug. Vanaf de zeilboot heb ik hen van dichtbij op de plas zien surfen, prachtig, ik genoot er ook van.

Na de lunch met worstenbroodje en broodjes knakworst en de rest kwam de leukste activiteit, gezamenlijk opruimen en schoonmaken, vele handen.....

En daar kwam het afscheid van een fantastisch weekend. Op het eiland afscheid genomen van de meeste vrijwilligers. Terug naar de wal, iedereen op de pont, behalve Carlo en William. Zij mochten nog een rondje met de speedboot, was Carlo nog toegezegd. En ik ging mee op de Bertus met daarop alle bagage en versnaperingen/drank dat over was. Aan het roer stond vrijwilliger René met een eigen cactuskwekerij nabij Aalsmeer. Hij is meestal 2 weekenden en een volle week per seizoen vrijwilliger bij Sailwise. Op de kade was mede door de beperkte parkeerruimte het afscheid van elkaar wat rommelig. Toch zat alle bagage goed en ieder in de juiste auto om op de meest snelle manier thuis te komen. Corné werd zelfs door mij aan de voordeur afgezet. En het was een stuk rustiger op de terugweg. Arnold heeft het meest geslapen... hoe kan dat nu?

Eindconclusie is dat ik een super weekend heb gehad! ik heb nooit geweten dat ik zo kon genieten van zeilen, het bezig zijn met het roer, het zeil, de touwen, de wind, op het water, de geluiden van de wind in de zeilen, het klotsen van het water op de boot, in de luwte van een eiland de vogelgeluiden van dat eiland. Maar ook genoten van de gezelligheid van deze vereniging. Hoop dat over dit weekend nog lang nagepraat zal worden.

Groetjes Jolanda

JUBILEUM

Goalball Vereniging Waalwijk

2008 2018

Het B-EK 2018 in Chorsow (Polen)

Door Michelle Hereijgers, lid goalball vereniging Waalwijk en speelster Nederlandse dameselectie Goalball

Op zaterdag 22 september was het zover: we vertrokken met de dameselectie en staf naar Polen voor het B-EK Goalball. We verzamelden vroeg op het vliegveld van Eindhoven, waar we rond 9.30 uur het vliegtuig namen naar Katowice. Net nadat het vliegtuig was opgestegen werd alweer de landing ingezet. Nee, niet vanwege een storing of iets dergelijks, maar omdat het zo kort vliegen was. Oké, misschien overdrijf ik een klein beetje. ;) Nadat we rond 11 uur geland waren, stond er gelijk een busje van de organisatie klaar die ons naar het hotel bracht. Eenmaal in het hotel aangekomen was het wachten totdat we de kamers op konden, en kregen we ondertussen de nodige informatie over het toernooi. Het hotel was prima en niet veel op aan te merken. Op die eerste dag stond er verder niet veel op de planning. We konden rustig aan doen en bijkomen van de 'lange' reis. De volgende dag stond ons 'favoriete' gedeelte op de planning: de classificatie. 4 van de 6 speelsters moesten nog geclassificeerd worden. Het was gelukkig al in de ochtend, dat scheelt weer uren in spanning zitten van tevoren. Maar toch, die spanning was er sowieso wel. Bij mijzelf was het vooral spanning voor de anderen, omdat zij een grensgeval waren/zijn. Het was een grote opluchting toen iedereen was geclassificeerd, en zo kon met deze zekerheid het toernooi écht officieel beginnen voor iedereen. Op zondagmiddag en maandagochtend stonden er trainingen gepland in beide zalen waar gespeeld zou worden. Natuurlijk is er altijd iets aan te merken op de zaal: stroeve vloer, slecht geluid, etc... Deze factoren vielen gelukkig mee. De ene zaal was wat stroever dan de andere, en die andere had weer wat slechtere akoestiek. Al met al waren de zalen prima toen we er een beetje aan gewend waren. Op maandagavond was vervolgens de openingswedstrijd met aansluitend de officiële opening.

Op dinsdag ging het dan echt beginnen voor ons. We moesten al vroeg op voor de eerste wedstrijd om 9 uur tegen Spanje. We waren allemaal gemotiveerd en hadden zin om te beginnen. Na een ruime winst kon het toernooi niet beter beginnen. Later die maandag hadden we onze tweede wedstrijd tegen Hongarije. Deze wedstrijd verliep een beetje rommelig, maar ook deze wonnen we uiteindelijk ruim. Het was dus een geslaagde eerste dag! Op woensdag moesten we weer aan de bak. In de ochtend hadden we onze eerste wedstrijd tegen Finland. Dit was een zware tegenstander, en dus een zware wedstrijd. We hielden ons lang goed staande en werden zeker niet weggespeeld. We verloren deze wedstrijd, maar dit was geen schande. De volgende wedstrijd die dag was tegen Polen. Na een wat moeizaam begin van de wedstrijd wisten we toch met de winst er vandoor te gaan. Al met al een mooie tweede dag.

We eindigden door onze resultaten op de tweede plaats van de poule. Hierdoor moesten we op donderdag tegen België. Deze dames kennen we goed. Dit was misschien ook wel ons struikelblok. Na een voorsprong van ons kwamen de Belgische dames terug en werd het een gelijke stand. Voor het eerst hadden we te maken met verlenging en golden goal. De tweede helft van de verlenging wist België te scoren en won dus deze wedstrijd. Wat was dit balen voor ons! We wisten dat we beter konden. Tevens was promotie uitgesloten, aangezien we hooguit vijfde konden worden. Iedereen zat er even doorheen, maar we moesten door. De volgende dag hadden we namelijk nog een wedstrijd voor de vijfde plaats tegen Spanje. Die vrijdag gingen we met opgeheven hoofd de laatste wedstrijd in. Dit was een mooie wedstrijd waarbij we weer de winst wisten te pakken. Dit was een mooie afsluiter van het toernooi, afgezien de hoop op een hogere plaats. Op zaterdag was de afsluiting van het toernooi, waarna we nog een gezellige avond hadden in het hotel. Na een paar uurtjes slaap werden we om 3.30 uur opgehaald om weer terug te gaan naar het vliegveld. Rond 10.30 uur waren we weer geland in Eindhoven, waar we werden opgewacht door familie/vrienden.

Ik ben trots op alle speelsters en de staf! Bovendien wil ik alle supporters bedanken die naar Polen zijn gekomen, of die vanuit Nederland ons hebben gevolgd en aangemoedigd!

**'Een geweldige
teamsport vol
met uitdagingen
en mogelijkheden'**

Michelle Hereijgers

Waalwijkers van het jaar

Ontzettend trots zijn we op deze titel.

Door onze sportieve prestaties, voor de tweede keer hebben we de titel Nederlands Kampioen binnen gehaald, zijn we door het college van B&W gekozen tot 'Waalwijkers van het Jaar'.

Dit werd o.a. gepubliceerd in het Brabants Dagblad, De Maasroute en Weekblad Waalwijk, maar liefst 3 regionale dag/weekbladen hebben aandacht besteed aan deze eretitel. Uiteraard willen wij er in ons jaarverslag ook aandacht aan besteden.

Tijdens een groot feest in het Mandemakers stadion, thuishaven van prof voetbalclub RKC, werden er prijzen uitgereikt aan vrijwilligers, sporters en cultuurvertegenwoordigers die in het afgelopen jaar bijzondere prestaties hebben laten zien. De prijswinnaars worden normaliter volledig bepaald door inwoners van Waalwijk. Dit jaar reikte het college van Burgemeester en Wethouders voor het eerst een prijs uit aan de 'Waalwijkers van het jaar', de leden van Goalball Vereniging Waalwijk. We werden gehuldigd op het jaarlijkse evenement 'Waalwijk Ontmoet'.

We zijn uiteraard ontzettend trots dat onze burgervader en wethouders onze vereniging deze prijs hebben toegedicht, en dat dit voor de allereerste keer in het bestaan van gemeente Waalwijk gebeurt, is natuurlijk zeer bijzonder. Onze dank gaat uit naar iedereen die dit mogelijk heeft gemaakt. Hieronder staan we gezamenlijk met burgemeester dhr. Kleijngeld en de andere winnaars op de foto.

Contactgegevens & Colofon

Contactgegevens

Goalball Vereniging Waalwijk

P/a Cortenbergstraat 86

5144 CC Waalwijk

Mob.nr.: 06-26568562

secretaris@goalballwaalwijk.nl

www.goalballwaalwijk.nl

fb: [Goalball Vereniging Waalwijk](#)

IBAN NL28 RABO 01175.99.247

KvK nummer 17231539

Colofon

Het Jaarverslag 2018 wordt uitgegeven door het Bestuur van Goalball Vereniging Waalwijk.

De tekstbijdragen zijn van:

Marcel van Beijnen, William Vugts, Frank van de Kreeke, Jolanda Vugts en Michelle Hereijgers.

Het Jaarverslag is samengesteld door Kim Vugts.

Het Jaarverslag is vormgegeven door William Vugts.